

LATVAS

No. 48. Metai V.

Lapk. (Nov.) 28, 1925

ĻTSR valst.
republikānē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

I. ADVENTO SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

ROM. 13, 11-14.

BROLIAI: jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsų išganymas arčiau, kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo, diena gi prisiartino. Todėl meskime šalin tamsybės darbus ir apsilvilkime šviesos šarvais! Kaip dieną, elgkimės padoriai, nepasiduodami apsirijimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei, barniui ir pavydai, bet asivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

ČIA YRA JĖZUS!

Ar niekumet, lankydamos Švenčiausią Sakramentą, neišgirdai saldaus, jausmaus gaivinančio balso, ramiai kalbančio tavo širdyje — čia yra Jėzus?

Vai kaip tie žodžiai stebėtinai visa pakeičia. Hostija išnyksta iš mano akių; jina! praranda — kalbant šv. Bažnyčios žodžiais — savo išvaizdą ir aš pamatau tiesą — Jėzų.

Iš tiesų tai yra Jėzus! Toksai kaip mano siela Jį išivaizduoja Jo gyvenimo dienose ant žemės. Tai Jisai — geras maloningas ir gailėstingas. Ir Jisai kalba man šioje valandoje, kaip anuo metu kalbėjo savo Apaštalams, kurie paskui Jį vaikščiojo.

E v a n g e l i j a .

LUKO 21, 25-33.

ANUO metu Jėzus kalbėjo savo mokytiniam: Bus ženklų ant saulės, mėnulio ir žvaigždžių, o ant žemės didis išgastis tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir bangų užimo; žmonės džiūs iš baimės, belaukdami to, kas turi užėti ant viso pasaulio; nes dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sūnų, ateinančių debesyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pakelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi. Jis pasakė tiems prilyginimą: Veizdėkite į figų medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš savės vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi, pamatę visa tai įvykstant, taipogi jūs žinokite, kad Dievo karalystė arti. Iš tikrųjų sakau jums, nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

Apmąstydamas tikrą Jėzaus esybę prieš mane Švenčiausiame Sakramente, aš privers-tas iš gausios meilės sušukti:

"Kaip elnias trokšta šaltinių vandens, Taip mano siela trokšta Tavęs, o Dieve!

Mano siela trokšta Dievo, galingojo, gyvojo:

Kuomet gi aš ateisiu ir pasirodysiu Dievo akivaizdoje?"

ADVENTAI.

Adventai yra keturių sekmadienių laikotarpis prieš Kalėdas. Žodis "Adventai" paeina iš lotynų kalbos ir reiškia "atėjimą", butent šiuo atvėju Kristaus laukiamą atėjimą. Adventų dienų skaičius nelygus. Jų pradžia yra tvarkoma sulig šv. Andriejaus švente, kuri visumet išpuola lapkričio mėnesio 30 dieną. Sekmadienis, artymiausias šv. Andriejaus dienai, yra Adventų pradžia. Šitoji Adventų pradžia yra Katalikų Bažnyčios Naujų Metų diena.

Adventų laikas yra šv. Bažnyčios skirtas prisiruošimui prie didelės Kristaus Užgimimo šventės. Tasai prisiruošimas yra žymimas tam tikromis maldomis ir ypatingais atgailos pažymiais. Šv. Bažnyčia savo nuskirtose brevijorių maldose arba kunigų poteriuose žadina savo tarnus atiduoti garbė "Viešpačiui, ateinančiam Karaliui", "Arti esančiam Išganytojui", "Tam, Kurio garbę mes išvysime rytojaus metu" ir t. t. Brevijoriuje tuo laiku yra kalbamos iš šv. Rašto paimtos pranašystės, kuriose skelbiamas Išganytojaus atėjimas į šį pasaulį, Jo kruvina kančia ir pagaliau amžinoji garbė.

Šv. Mišiose irgi yra parinktos Laiškų ir Evangelijų atatinamos ištraukos. Laiškuose tikintieji yra primenami apie artymą Išganytojaus atėjimą ir todėl žadinami pamesti nedoro gyvenimo apsireiškimus. Evangelijose kalbama apie Kristaus garbingą atėjimą; pažymima, kad Jame išsipildo visos nuo amžių pranašų skelbtos pranašystės.

Adventų metu kiekvieną sekmadienį šv. Bažnyčia gieda ilgesio giesmę: "Varvinkit rasą dangus iš aukštybės! Debesys, lykit lietumi teisybės: tegu sukepus žemė prasižioja ir išdaigina mums Išganytoją!"

Adventų laikas yra skirtas atgailai daryti. Senovėje šitą visą laiką žmonės pasninkaudavo; kaip kuriuose kraštuose dar ir šandie pasninkauja nuo lapkričio mėnesio 15 dienos iki Kalėdų. Kartu su pasninku eina ir išmalda, kurios daug išdalinama pavargėliams. Šitas gražus tikrosios krikščionybės paprotys pasiliko mūsų visos kultūros apsireiškimu. Šandie prieš Kalėdas yra išleidžiama milijonai dolerių pirkimui dovanų namiškiams, draugams ir pažįstamiems. Tai krikščioniškoji pavargėlių šelpimo liekana, tiktai jau nutolusi nuo savo pirmykščio grožio.

Kituose kraštuose, ypatingai Vakarų Europoje, fosios dovanos dalinamos Adventų pradžioje. Čia reiškiasi kartu tikibinės ir tautinės prasmės mišinys. Išmaldų ir dovanų gausumas personifikuojamas šv. Mikalojaus asmenyje, kuris amerikiečių vaikams yra žinomas Santa Claus senio išvaizdoje. Europos miestuose tam tikrai nuskirtoje dienoje Adventų pradžioje ruošiamas iškilmingas eisenas. Paprastai yra išpuoštas vežimas, ant kurio važiuoja, arba papuošti arkliai, ant kurių joja jauni vaikinai, pasidabinę senovės kariškių rubais; kartais vaizduojamas ir patsai vyskupas šv. Mikalojaus. Eisenos metu "vysku-

pas" į visas puses mėto visokius saldumynus, daugiausia saldainius. Galima suprasti kiek toji paroda sutraukia žmonių, bet dar daugiau vaikų. Sakoma, kad tosios dienos gerai patušina miestos tarybos išdą. Taip atrodo krikščioniškoji gailestingumo ir duosnumo dorybė maskaradiniame vaizde.

Tikrai katalikiškas Adventų metu užsilaikymas pasireiškia pasninku, išmalda ir išpažintimi. Pas mus šale Velykinės išpažinties yra žinoma ir Adventinė išpažintis; jinaį gerai žinoma tiems, kurie tiktai du kartu į metus teeina išpažinties. Daugelis lietuvių klebonų pasistengia švenč. Sakramento arba Keturdešimtės atlaידus laikyti Adventuose, kad žmonės bent du kartu į metus lengvai galėtų prieiti prie šv. Sakramentų. Ne maža klebonų pasirupina Adventų metu savo žmonėms ir rekolekcijas suruošti, kad geriau ir švenčiau visi sutiktų tą brangią Kristaus Užgimimo šventę.

Kiekvienas katalikas turi tinkamai prisiruošti prie šv. Kalėdų. Geriausias prisiruošimo budas Adventų metu yra Bažnyčios dvasiai atatinkamas užsilaikymas. Mes esame pratę rudens vakarais lankyti teatrus, dalyvauti šakiuose, maža tekreipdami dėmesio ir į Adventų laiką. Lietuvoje žmonės taip nesieltgia; tenai Adventų dvasia yra panaši gavėnios atgailos reiškiniams. Tai yra tikroji Bažnyčios dvasia ir mums dera elgtis panašiai. Tuos pinigų, kurie paprastai praleidžiami teatruose, šakiuose, įvairiems saldumynams, geri katalikai ne tiktai gavėnios bet ir Adventų

metu taupo ir paskui juos suvartoja gailestingiems ir labdaringiems tikslams. Tai yra nusimarınimo žymė ir krikščioniškos meilės reiškinys.

Bažnyčia aiškiai nurodo kaip reikia elgtis Adventų metu. Šiam laikui skirtos šv. Rašto ištraukos šitaip skamba: "Jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsų išganymas arčiau, kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo, diena gi prisiartino. Todel meskime šalin tamsybės darbus ir apsilvilkime tiesos šarvais! Kaip dieną, elgkimės padoriai, nepasiduodami apsirijimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdysteį, barniui ir pavydui, bet apsilvilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir nesirupinkite kunu geiduliams patenkinti." (Rom. 13, 11-13).

Ištisus šimtmečius patriarkai ir pranašai laukė tosios išganingos dienos, kuomet atsivers dangus ir pasius vargstančiai žmonijai savo Išganytoją. Jie ruošėsi prie tos dienos, stengdamiesi gyventi kuo geriausia, kuo tobuliausia, kad būtų vertais Jo atėjimo dalyviais. Jobas savo kantrybe, Abraomas savo klusnumu, Tobijas savo gerais darbais stengėsi eiti dorybių keliais. Izaijas, Jermijas, Danielius ir kiti pranašai ne tiktai kad skelbė žmonėms Dievo valią ir Jo atėjimą, bet savo gyvenimo gyvais pavyzdžiais bandė įrodyti užkietėjusioms sieloms ateinamos dienos reikalingumą ir josios šventumą. Teesie anų šventų vyrų gyvieji pavyzdžiai, kaip jie laukė 1-sios Atėjimo dienos, mums paraginimu prisiruošti prie tosios Links mos Šventės sukaktuvių minėjimo. J. N.

I d e a l a s .

Daug žmonēs kalba apie ideālus, bet nevisada supranta, kā jie reiškia. Kas yra ideālas? Ideālas — tai pagauzantis, žavintis musų protā, valiā ir jausmus tvarinys; tai saulē, gyvenimo ukanas praskleidžianti, tai pasauležvalgos ir musų veikimo turinys. Visi žmonēs turi savus ideālus, nes kiekvienas savaip yra traukiamas prie to, kas gera, šventa, protinga, kilnu ir malonu. Kiekvienas musų turime savo ideālā. Tasai musų ideālas visam musų veikimui vadovauja. Savo veikimu siekiame prie to ideālo, kad bent kiek būtume panešesni į savo ideālā.

Žmogus be ideālų — tai žemēs kirminas: jis nieko daugiau nemato kaip savo niekšybę ir gąsdinančią aplinkui dvasios tuštumą.

Bet yra netikrų ideālų, kaip yra netikrų pinigų.

Su netikrais ideālais žmogus — tai kaip su netikrais pinigais nuėjęs bankon savo skolas apmokėti. Didelį nuos tolį turēs delei netikrų pinigų, dar didesnį del netikrų ideālų. Nes ideālas gali buti vien kilnesnis, garbingesnis tvarinys už siekiantį prie jo. Tokiu budu negali buti ideālas pilnoj prasmėje tas dalykas, kuris žemiau stovi už žmogų.

Žmogui ideālu negali buti nei pinigai, nei garbē, nei koki bent džiaugsmas: visa tai yra žemesni tvariniai, negu pats žmogus ir jie gali tik patarnau-

ti žmogui siekiant ideālo, bet niekuomet nėra pats ideālas.

Dideliai suklystume manydami, buk vieno kito tukstančio dolerių įgijimas yra musų gyvenimo ideālas. Pinigų galime įgyti, bet juos įgiję argi daugiau nei kokių ideālų, siekių neturēsime? O ne, juo daugiau pinigų turēsime, juo daugiau jų geisime. Ir pasiekus tą, ko siekėme, — nerandame musų siekio patenkinimo, nei kiek nuo to netapome gerēsni.

Kiti žmonēs siekia prie garbēs. Oi daug jie kenčia: kiekvienas pusbalsiu pasakytas žodis jiems yra įtartinas, kiekvienas jų netinkamo pasielgimo patēmijimas, jiems yra didžiausis įžeidimas. Bet lai jau pasiekia ko siekē. Lai juos žmonēs ant savo rankų, lauru vainikus ant galvos uždėję nešioja. Ar jau laimingi? Tikrai nėra laimingi.

Tas pats yra ir su visais džiaugsmiais bei pageidimais. Jų atsiekęs žmogus mato, kad nebuvo ko save tiek daug varginti, nes nei vienas atsiektų jų turtų nėra patvarus. Jie greitai, it paryčiu ukanos, vėjo vaikomos išsisklaido.

Nenorėdami savęs prigaudinėti, siekime prie tikrųjų ideālų. Tikrasis ideālas, visiems luomams, visiems žmonėms tinkamas, — tai Jėzaus Kristaus asmuo. Juo mes arčiau stojame prie savo ideālo, juo jaučiamēs laimesnesni, juo tasai ideālas kilnesnis, juo labiau esame juomi sužavėti. Kristaus asmuo,

Jo dieviškos tobulybės pilnumoje nei vieno žmogaus nebus pasiekto. Ir mes galime tik tai vieną, ar kitą pasirinkę iš Jo gyvenimo bruožą savo gyvenimu įgyvendinti, įkūnyti. Vienam labiau patinka Jėzus Kristus savo garbėje, kitam — nusižeminime; vienam labiau Jisai širdies artimas begydydamas silpnus ligonius, kitam Jisai garbingesnis beskleisdamas dieviškąjį mokslą; vienas Jį norėtų pasekti jo tobulybėse, kitas

stengiasi Jį atvaizduoti savo nenuilstamu veikimu.

Čia yra kiekvienam progoš parodyti savo gabumus, savo asmens vertę, savo idealus.

Siekime prie tikrojo idealo. Be idealo — gyvenimas nuobodus. Be tikro idealo, — gyvenimas pražudytas. Siekime prie tikrojo idealo; savo gyvenimu įkūnyti, visur įnešti Jėzų Kristų.

VADŲ RUOŠIMAS.

*Maldos Apaštalytės bendroji intencija
Gruodžio m. 1925 m.*

Patvirtinta ir palaiminta šv. Tėvo, Pijaus XI.

Mūsų amžius — tai technikos ir didelės pažangos laikas. Tame visuomeniniame pažangos sukuryje, vieni yra visuomenės vadai, kiti vedamieji.

Visuomenė butinai reikalinga vadų ir tai kuogeriausių. Nuo vadų tobulumo, jų sugebumo, jų dorumo beveik visumet priklauso visuomeninė pažanga, visuomeninio gyvenimo padorumas. Protingi dori visuomenės vadai, — tai didelė tai visuomenei laimė.

Be to, mums tenka atsiminti mūsų katalikiškąją visuomenę. Katalikams vadovauti ir tai visose pažangos, gerynėgos srityse privalo patys katalikai. Bet vadai lengvai neatsiranda. Reikia visuomenei vadų išsiauklėti, priruošti. Tuo reikalu daug rupinasi visi katalikų vienuolynai, stengdamiesi teikti gali-

mai geriausių visuomenei vadų dorovės ir tikėjimo srityse.

Bet spragų vis pasilieka: neparuošia ganėtino skaitliaus vadų kitoms sritims. Visuomenė gi pati nevisuomet į tą trukumą įeina: jai vistiek kas vadovaus. O katalikiškajai minčiai išsiplėsti labai yra svarbu, kad visuomeniniai — tikybinę sritį paimtų savi dori, šviesūs, mokslingi vadai. Kad visuomenė labiau tuo reikalu susidomėtų, kad paieškotų būdų kaip prisidėti prie busimųjų visuomenės vadų ruošimo, — yra paskirta gruodžio mėnesis Maldos Apaštalytei maldauti Dievo, kad būtų gerai paruošti, išsiauklėti visuomeniniai veikėjai. Prie jų gi įstaigų, kurios ruošia busimus vadus, mums verta ne vien malda, bet ir pinigų prisidėti.

S k a i s t y b ē .

(MINTYS MĀSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Atsiminki šv. Jono Apreiškime paduodamāji vaizdā: "Jie giedojo tarsi naujā giesmē ties sostu ir ties keturiāis gyvunāis ir vyresnāisāis, ir niekas negalējo giedoti tos giesmēs, kaip tik tie šimtas keturios dešimtys keturi tukstančiai, kurie yra atpirkti iš zemes. Tie yra, kurie nēra susitepē su moterimis, nes yra mergaitēs. Tie seka Avinēļi, kur tik jis eina" (Apr. 14, 3-4).

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Suteik, Viešpatie, malonēs suprastī skaistybēs kilnumā, tā brangiā Tavo dieviškajai širdžiai dorybē pamylēti ir visumet uzlaikyti kuno ir sielos skaistybē.

I. PUNKTAS. — Skaistybēs kilnumas.

1. *Kas yra skaistybē?* Skaistybē yra lytīno palinkimo suvaldymas. IV. Dievas žmogaus prigimčiai davē daug įvairiū palinkimū. Taip žmogus iš prigimties yra palinkēs prie tiesos. Žmogus ilgisi ir ieško tiesos ir kumet jā randa, — džiaugiasi. Taippat žmogus ieško gērio ir suradēs bent gērio sešēļi, pasineria su visa savo siela rastame gerume. Žmogus irgi pačia prigimtimi linkēs yra prie grožēs. Gražus daiktas džiugina žmogaus akj. Jisai negali gana atsigrožēti gamtos ir visos prigimties gražumu ir net kartais pasitaiko, kad delei gamtos grožēs pamiršta ir tos grožēs Kurējā, V. Dievā. Be tū prigimtiniū palinkimū žmogus dar turi palinkimā uzlaikyti savo gyvybē, o taip gi jā išplēsti.

Visi tie palinkimai yra giliai įdiegti V. Dievo į žmogaus prigimtj. Jie privalo žmogui padēti pasiekti savo amžinā paskirimā, bet netrukdyt. Kumet kuris tū palinkimū išeina iš tinkamū vēžiū, keliō, — jie tumet painioja ir trukdo žmogui pasiekti amžināją laimē. Bet žmogus taipgi gali del Dievo atsižadēti kai kuriū savo palinkimū. Taip kankiniai už tikējimā atsižadējē, tiesa, ne žodžiais, bet darbais

teisēs palaikyti galimai ilgiau savo žemiškāją gyvybē, savo krauju ir gyvybe paliudijo Kristaus mokslo teisingumā. Delei jū laikinosios gyvybēs netekimo, daug stambeldžiū pažindavo tikrāją tiesā, mesdavo stambeldystē, priimdavo krikščēnystē. Ir visa žmonija garbina tuos tiesos karžygius.

Delei Dievo garbēs, delei artimo dvasinēs naudos, delei kitū išganymo žmogus lygiai gali atsižadēti ir nuo kito prigimties palinkimo, išsiplētimo, kaip kad atsižadēti gali nuo savo laikinosios gyvybēs apsaugos palinkimo, atmetant Išganytojo žodžius: "Palaiminti nesutepotos širdies, nes jie mātys Dievā" (Mat. 5, 8).

2. *Skaistybēs uždavinys* yra dvejopas. Pirmiausiai, laikyti pilnoje drausmėje žemus kuno palinkimus ir antra, teikti galimybės žmogaus sielai išvystyti, išplētoti visas savo gales.

Žmogus yra protingas Dievo tvarinys, o ne gyvulys. Jisai turi liuosā valiā ir protā, užtat privalo protingai elgtis. Suvaldydamas delei aukštesnēsės priežasties, delei Dievo, savo kuno palinkimus, jisai elgiasi žmogiškai, protingai. Bet kumet visiškai nuo tū palinkimū jisai atsisako delei Dievo garbēs, savo ir kitū žmoniū išganymo, — tumet žmogus pasielgia viršžmogiškai, suvaldydamas savo geidulius, o teikdamas laisvēs sielos galēms išsivystyti, išsiplētoti į stiprios valios žmogū.

3. *Skaistybēs laipsniai* yra įvairūs. Gali buti užlaikoma skaistybē moterystėje, tai moterystēs skaistybē. Taippat yra našlystēs skaistybē ir dar aukštesnis laipsnis, — tai mergystē. Mergystē gali buti be apžadū, ir gali buti su apžadais. Dvigubai kilnesnē yra mergystēs skaistybē su apžadais negu be jų. Bet apie tuos dalykus Išganytojas pasakē: "Nevisi išmano tū žodj, bet tie, kuriems duota" (Mat. 19, 11). t. y. tie išmano, kuriuos Dievas į tū luomā pašaukia.

4. *Skaistybēs kilnumas* matomas aiškiai iš

šv. Rašto. Tiktai nesusitepę, skaistybę užlaikysieji "seka Avinėlių, kur tik jis eina" (Apr. 14, 4). Skaistybę užlaikančias sielas laukia ypatingas išskyrimas, ypatingoji danguje garbė, kurios kiti neturi. Bet ir mums patiems skaistybė teikia galimybės sustiprinti savo valią, kuri yra daugiau palinkusi į blogą negu į gerą; apvalyti širdį ir protą lakesnų padaryti, kas pastebima pas skaistybę užlaikančius mokslininkus, nes "skaistybė artina prie Dievo" (Išm. 6, 20.), gėrio ir tiesos šaltinio, versmės.

Skaistybės kilnumą pažino net stabmeldiškos tautos ir didelėj pagarboje laikė savo vaidilytes, laikančias skaistybę. Skaistybė žmogų padaro panašiu į angelą, pačiam žmogaus gyvenimui teikia dieviškumo žymes, duoda galimybės suprasti vidųjį žmogaus sielos gyvenimą. Skaistybę užlaikyti mes esame raginami Išganytojo pavyzdžiu, kuriam norime vis labiau panešėti. Skaistybė yra smarki, nes kuną valdo, yra stipri, net plakimais ir varginimais baudžia kuną; ji pavydi, nes visą garbę teikia vienam Dievui; ji yra jautri, nes ir šešėlio nuodėmės bijo ir ji eina kartu su kitomis dorybėmis. Bet mergystės skaistybė nėra niekam įsakyta. Ji yra patarta. Kas tą Jėzaus patarimą seka, laimingas yra: "Plaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą" (Mat. 5, 8.).

II. PUNKTAS. — Kaip užlaikyti skaistybę?

1. Pažinome, kaip skaistybė yra brangi Dievo ir žmonių akyse. Ją mes norėtume užlaikyti. Bet kaip?

Skaistybė yra dorybė. Ji yra labai brangi ir labai švelni dorybė. Ją užlaikyti būtinai reikalingi esame Dievo pagalbos. Tos Dievo pagalbos gausime, jeigu maldausime. Taigi pirmiausiai privalome melstis.

2. Kad savo malda galėtume išprašyti sau tos malonės, privalome būti nusižeminę: "Dievas priešinasi puikiems, nuolankiems gi duoda malonės" (Jok. 4, 6).

3. Nusižeminimo neįgyvensime, jeigu neval-

dysime savo pajautimų ir savo jausmų. Turime čia sekti šv. Povilo apaštalo pavyzdį, kuris apie save sako: "Aš baudžiu savo kuną ir šventigiuos pavergti" (I Kor. 9, 27.). Privalome sau goti savo akis, ausis nuo bereikalingo žvalgymosi ir klausimosi, o liežuvį nuo smaguriavimo.

4 Vengki ilgų pasikalbėjimų su kitos lyties asmenimis. Pats sau netikėk. Skaistybė yra labai švelni dorybė, švelnesnė už tik ką pražydusią rožę. Kaip rožės lapeliai bijosi bet kokio prie jos prisilietimo, taip skaistybės dorybė bijosi nešvarių minčių, žvilgsnių, žodžių bei apsiėjimų.

5. Kiek galėdamas vengk tinginio.. Laiko gyventi neperdaugiausiai turi, o jeigu ir tą patį tinginiaudamas suaikvosi, nei kokios dorybės neįgyysi, o skaistybės dorybę per tinginį tikrai prarasi. Atmink, kad "daugybės blogo išmokino tinginystė" (Ecl. 33, 29).

6. Norėdamas gi sau stiprybės pasemti kojoje už skaistybės dorybę, eik dažnai prie šventų Sakramentų: prie atgailos ir prie švenčiausiojo Sakramento. Tik dažnai Jėzaus Kristaus kunu ir krauju stiprinamas, tik budėdamas nuolatos, gali įprasti savo sielos ir kuno nekaltybę, skaistybę užlaikyti.

Tos visos priemonės skaistybei užlaikyti yra tikros, tik ištikimai jomis naudokis, o Dievas suteiks pakankamai daug malonės, kad galėtumei atsispirti blogui ir daryti gerą.

Viešpatie mano Dieve! Aš esu silpnas, nedėkingas Tavo padaras, tiek kartų savo nedėkingumą Tau parodęs, tiek kartų Tau nusi-kaltęs... Pasigailėk manęs, neatstumk nuo savęs, bet teikis duoti malonės vis kaskartą labiau Tave mylėti ir dėl Tavo meilės mano gyvenimą sulyg Tavo valia sutvarkyti. Noriu, Viešpatie, užlaikyti skaistybę. Suteik, Viešpatie, malonės šventai man tame pasirįžime ištesėti.

Ž I E D E L I A I

Kapeliono Pasaka.

Aplankydamas vienos garsios ligoninės kapelioną, kuris jau ilgai joje darbavosi, turėjau progos su juo išsikalbėti apie didį ir įstabų Dievo gailingumą paskutinėje valandoje klaidžiojančioms sieloms.

— Leisk man, tėve Aleksandrai — jusiai rupestingai pradėjo — papasakoti tamstai apie vieną nepaprastą atsitikimą, kuris man teko perkentėti. Jusiai įrodys kaip teisingi yra tavo žodžiai, kad Dievo meilė viršija visą supratimą. Tai gali paraginti ne vieną abejojančią sielą visumet Juomi pasitikėti.

Vieną naktį apie dešimtą valandą gelžkelio bendrovė šaukė ambulanso, pranešdama, kad koks tai žmogus yra traukinio parblokštas ir suvažinėtas. Ambulansas tuojau išvažiavo į nelaimės vietą ir už kokio pusvalandžio sugrįžo. Gydytojai ir slaugės prisiruošė jo patiktų. Atidarius ambulanso duris, išlipo iš jo išblyškęs ir apkvaitęs žmogus ir įėjo į koridorių.

— O kur ligonis? — paklausė gydytojas.

— Štai aš! — atsakė žmogus, žiūrėdamas į jį.

— Aš maniau, kad traukinys suvažinėjo — tarė gydytojas.

Kitas gydytojas, kuris važiavo su ambulansu, tarė:

— Šitas žmogus buvo traukinio parblokštas; jį reikia apžiūrėti.

Gydytojai subruzdavo ir nusivedė li-

gonį į operacijos kambarį. Buvo mažai kas kalbama, bet kuomet jie įėjo į baltai spalvuotą kambarį, su baltais stalais, baltomis drobulėmis, elektra apšviestą, ligonis tarė:

— Ką gi jus su manim manote daryti?

— Mes tave rupestingai apžiūrėsime, kad surasti kur tu esi sužeistas; ar tau kur skauda?

— Negaliu pasakyti; aš jaučiuos apsvaigęs. Bet pirmiausia aš noriu pamatyti kunigą. Ar yra čia nors vienas? — paklausė sesers, kuri jį prižiūrėjo.

— Vienas yra namie — tarė arčiau prisiartinusi sesuo.

— Ar aš galėčiau jį matyti?

— Taip! aš jį pašauksiu.

— Kad tamsta galėtumei mums duoti progos sužinoti kas tau yra — tarė gydytojas — mes tau pagelbėsime atsigulti ant stalo.

— Juk jus nepiausite, nė tyrinėsite, nė ko kito nedarysite iki sesuo nesugrįš?

— Ne, jeigu tu nenori — tarė gydytojas. O gal tik visai mažai sužeidė. Pasakyk mums!

— Ne, nemažai — tarė ligonis. Jus galėsite mane apžiūrėti, bet pirma aš turiu kunigą matyti.

Jusiai nuėjo prie stalo. Sesuo išėjo iš kambario manęs ieškoti. Buvo jau pusiau dvyliktos, bet aš tuojau atsikėliau ir nuėjau. Kuomet įėjome į opera-

cijos kambarį, gydytojas tarė:

— Tėveli, mes ištyrinėjome šitą žmogų nuo kojų iki galvos ir neradome nė jokios žaizdos, nė jokio išnarinėto kaulo. Jis vis tamstą šaukia, tad mes palauksime rytojaus ir tada jį gerai ištyrinėsime. Sesuo jam duos patogų kambarį ir aš tikiuosi, kad jį per naktį gerai atilsės. — Gydytojai, padėję visa į šalį, apleido kambarį.

— Ačiu Dievui, kad atėjai, tėveli! tamsta man labai reikalingas. Ačiu tau, sesuo!

Jinai tuojau prasišalino parupinti ligoniui kambario.

Ilgą laiką praleidau šalia to žmogaus. Mano širdis kilo prie Dievo už jį pilna dėkingumo. Aš išklausiau jo išpažinties, kurią jį atliko su kilniausiais pasirįžimais. Pabaigus išpažintį, aš pašaukiau seserį. Kuomet ji atėjo, aš jai tariau:

— Sesuo, aš duosiu šitam žmogui paskutinius Sakramentus. Prašau visa paruošti.

Ji labai nustebo ir tarė:

— Jam kambarys paruoštas, tėveli! Ar nebutų geriau, kad jis ten nueitų? Čia ne per toliausia.

— Taip — tarė ligonis — aš norėčiau į aną kambarį nueiti. — Jis svi ruodamas atsistojo; sesuo pašaukė tarną.

— Tėvci — sesuo tarė į mane — ar tamsta manai, kad jį padėtis yra taip pavojinga.

Mane tartum kas verčia duoti jam paskutinius Sakramentus — tariau. Gal tai kokia ypatinga malonė, nes Dievo

gerumas viršija visą supratimą.

Ji daugiau nieko nesakė. Tarnas padėjo jam atsigulti; mudu išėjome į koplyčią. Iš čia aš pasiėmiau Švenčiausiąjį Sakramentą ir, seseriai bešviečiant žvake kelią, nunešiau Jį per ilgus koridorius į šio nepaprasto ligonio kambarį. Jis priėmė Paskutinį Patepimą ir Šventąjį Viatiką su nepaprastu karštumu. Kuomet aš jį palaiminau, jį per sižegnojo ir nužemintai sudėjo kryžiumi savo rankas. Visa pabaigęs, aš jau besirengiau jį palikti, kuomet jisai, atsikreipęs į mane tarė:

— Tėveli, kaip aš galiu tinkamai dėkoti Dievui už šią naktį! Aš manau, kad dabar galėsiu ramiai užmigti — ir aš pamačiau ašarą, riedančią per jo skruostus.

Mes tarėme jam labą naktį, arba geriau labą rytą, nes jau buvo po antros, ir jį palikome. Septintą valandą ryte slaugė, mane patikusi, pranešė, kad gydytojas už valandos eisiąs ligonio žiurėti; liepiąs duoti jam lengvus pusryčius, jei norės, ir pasakyti, kad atėję gerai ištirs jo padėtį.

Aš nuėjau su ja į ligonio kambarį. Jį gulėjo apmiręs, visiškai be žado. Tarnas pasakė, kad jisai nekalbėjęs, nė judėjęs nuo to laiko, kada mums tarė labą naktį. Gydytojai patyrė, kad jo smegenys buvo sužeistos puolimu; specialisto nuomone jis niekad daugiau neatgausiąs sąmonės.

Ir tiesa, jis niekumet sąmonės neatgavo. Devynerias dienas ten išgulėjo be žado. Joki vaistai negelbėjo. Devintą dieną jisai mirė.

Tai Dievo malonus gailėstingumas. Didi ir nesuprantama Dievo meilė! Tuomet aš prisiminiau tą naktį, kurioje jisai, į operacijos kambarį, butinai reikalavo kunigo. Jeigu jisai nebutų to daręs, būtų netekęs paskutinės progos.

* * *

Praslinkus kelioms dienoms į ligoninę atėjo advokatas ir kunigas. Juodu teiravosi vieno ligonio, bet tokio vardo niekas nebuvo girdėjęs. Tuomet juodu parodė ieškomo asmens fotografiją; aš tuojau pažinau tą žmogų, kuris, susitai-

kęs su Dievu, mirė be žado. Jisai slapstėsi netikru vardu, kurio jo giminės niekad nebuvo girdėję. Jis buvo kilęs iš geros šeimos, bet jau keleta metų gyveno nelabai tvarkingai. Tasai advokatas buvo jo brolis, kunigas gi — dėdė. Aš jiems apsakiau tą malonę, kurią velionis apturėjo prieš mirtį, ir jo karštą paskutinių Sakramentų priėmimą. Jie labai nudžiugo, kartu su manim dėkodami Visagaliai Dievui už Jo suteiktą gausų gailėstingumą. **K. T. V.**

Katalikų Pasaulys

LIETUVA. Kunigų atmainos Žemaičių vyskupijoje. Pakruojaus mansonierius kun. Gelžinis Mik. paskirtas Pakruojaus vikaru. Seinų vyskupijos kan. Prapuolenis Kaz. paskirtas Palangos altarista.

OLANDIJA. — Šios šalies pamaldūs žmonės ruošiasi jau iš anksto vykti ateinantį pavasarį Amerikon į Chicago, kame birželio mėnesyje bus Eucharistinis kongresas. Iš septyniolikos asmenų, kaip dvasininkų taip ir pasauliečių, buvo sukurtas komitetas, kuris rūpinis visais kelionės reikalais; šitame komitete yra kunigų, vienuolių, didžiūnų, parlamento atstovas, profesorius, žurnalistas; vienu žodžiu visų luomų katalikiškos visuomenės atstovai.

RUSIJA. — Vietinė bolševikų valdžia įsakė gailėstingoms seserims vienuolėms, kad viešai gatvėse josios nepasirodytų savo vienuoliniuose rubuose. Mat, laisvoje šalyje, tai ir laisvė viešpatauja. Uždraudimo priežastis, kad josios panašios į pravoslavų vienuoles!

SUVIENYOTOS AMERIKOS VALSTYBĖS. — Metiniai 1925 metų skaitmens parodo,

kad šitoje šalyje katalikų skaičius pasiekė 20 milijonų, arba teisingiau kalbant — 20,738,447 tikinčiųjų. Tiktai į vienus 25 metus Katalikų Bažnyčia šitoje šalyje paaugo 10 milijonų ir paskutiniaisiais dešimčia metų 5½ milijonų. Jeigu katalikai taip gyvuos kaip dabar kad gyvuoja, tai į dvidešimtį metų čia bus 30 milijonų katalikų.

AIRIJA. — Laisvosios Airijos Valstybės Prezidentas p. Cosgrave su skaitlinga maldininkų išvyka viešėjo Romoje. Čia jį priėmė patsai šv. Tėvas. Italijos valdžia jam teikė pilną valstybės valdytojo pagarbą, priskirdama jo asmeniui karišką palydovų eilę. Patsai p. Prezidentas yra labai pamaldus žmogus. Jisai net tarnavo šv. Mišioms, kurias laikė Airijos antvyskapis Donnelly. Kalbama, kad šitas antvyskapis ateinančioje konsistorijoje bus paskirtas kardinolu.

Nauji Kardinolai.

ITALIJA. — Vatikano organas "Osservatore Romano" paskelbė, kad gruodžio 14 dieną įvyks slaptoji šv. Tėvo konsistorija. Viešo-

ji konsistorija įvyks vėliau, butent 17 dieną. Slaptoje konsistorijoje bus paskelbti nauji kardinolai; viso keturi asmens: antvyskupas Bonaventuras Cerretti, dabartinis šv. Tėvo pasiuntinys — nuncijus Paryžiuje; antvyskupas Patrikas O'Donnell, Airijos primas ir Armagh vyskupas; antvyskupas Enrikas Gasparri, dabartinio šv. Tėvo valstybės sekretoriaus kardinolo Gasparri brolis, pasiuntinys — nuncijus Rio de Žaneiro mieste, Brazilijoje; ir antvyskupas Aleksandras Verde, šv. Apeigų Kongregacijos sekretorius.

Misijų Paroda.

Šiais metais buvo įrengta Misijų paroda. Toji paroda labai puikiai pavyko. Kaip Londono Wembly paroda atnešė daug nuostolio, taip Romos Misijų paroda atnešė pelno. Pačių lankytojų skaičius labai didelis. Viso apsilankė iki spalio mėnesio 1 dienos 519.690 asmenų. Žinoma jų daugelis, net 277,000 žmonių, buvo tai šv. Metų maldininkai. Bet ir taip imant skaičių be maldininkų, daugelis turistų, nesulyginamai yra labai didelis. Pinigai ne taip svarbūs, kaip svarbu parodyti pasauliui ką Katalikų Bažnyčia yra padariusi civilizacijai įvairiuose pasaulio kraštuose, ypačingai laukiniuose. Iš šitų laukinių žmonių milijonai misijonierių darbuotės dėka liko kultūringi ir dievobaimingi savo jau apšviesto krašto piliečiai.

Archilogijos Institutas.

Roma yra garsi savo senove, sava praeitimi. Dar ir dabartiniai griuvėsių likučiai skelbia Romos garsingą praeitį. Jinai yra brangi ir kiekvienam katalikui, kadangi čia yra Katalikybės lopšys. Daug daugiau randasi brangenybių po tais griuvėsiais, negu kad patys griuvėsiai kad teikia. Jau nuo šimtmečių Romoje visur kasinėjama, ypačingai požemiuose, katakumbomis vadinamuose, kame krikščionys per 300 metų slėpė savo tikibinį gyvenimą, kame yra palaidoti tukstančiai krikščionių. Čia yra užkasta praecities istorija. Tie kasinėjimai suteikė daug ir svarbių žinių apie praeitį. Tos iškasenos yra labai svarbios istorijos žvilgsniu, teikiančios aiškių įrodymų prieš įvairius Katali-

kų Bažnyčios priešų priekaištus. Kad subendrinti tie visi kasinėjimai, nes tuomet bus daugiau naudos ir mažiau išlaidų, šv. Tėvas sumanė įsteigti archiloginį Institutą. Be abejo, šitas Institutas atneš milžiniškos naudos ne tik tai Katalikų Bažnyčiai, bet ir visai mokslo žinybai — istorijai.

KANADA. — Motinos su mažais kudikiais turi daug vargo kuomet ateina sekmadienyje laikas eiti į bažnyčią ant šv. Mišių — nė mažo be priežiūros namie palikti, nė jo neštis su savim, kad jisai savo verksmu kitiems besimeldžiant ramybės neduoda. Kanadoje Montrealio miesto klebonai išrado būdą šitam keblumui parašalinti. Jie suorganizavo tam tikrą iš moterų draugiją, kurios naudodamosi didesne laisve, negu mažų kudikių motinos, ateina sekmadieniais į bažnytinę salę pagloboti ten atneštų kudikių, tuo budu teikdamos progos motinoms laisvai bažnyčioje išklaudyti šv. Mišių ir kitiems žmonėms ramybėje pasimelsti. — Šitokia proga mums lietuviams tikrai būtų išganingas dalykas, nes šiuo atveju turbūt niekur nėra tokios betvarkės kaip lietuvių bažnyčiose.

MEKSIKA. — Visa šalis yra labai nelaiminga. Čia žmonės katalikai, valdžia gi griežtai prieš tikibinę; mat, kraštą socialistai valdo. Jų valdymas visiems žinomas: skriaudos, persekiojimai, betvarkė. Meksika savo valdžia yra visiškai panaši į Rusiją. Dešimties metų vargai ir kentėjimai pamokė tenykščius katalikus, kad niekas jų neišgelbės iš priespaudos, jeigu jie patys savimi nesirupins. Šiuomi tai klausimu Meksikos dvasiškija ir šaukia visų katalikiškų organizacijų ir draugijų Tautinį Katechetinį Kongresą, kurio viršiausiu tikslu yra suorganizuoti visas katalikiškas jėgas į kovą prieš tikibinę priespaudą ir įkurti tam tikrą sargybą, kuri rūpintųsi tautos jaunimo likimu, siaučiant persekiojimams. Tiktai gerai suorganizuota Meksikos katalikiškoji visuomenė galės pradėti stiprią akeiją prieš netikusią šalies valdžią. Vienybėje — galybė.

Lietuvos Žinios

Nusausinimo darbai. Žemės ukio ministerija šiemet labai plačiai varė nusausinimo darbus. Sutvarkyta visa eilė upelių tekmių, nusausinta dideli žemės plotai ir pašalintas pavasario potvynių pavojus.

Padidėjo laivų judėjimas uoste. Pastaruju metu Klaipėdos uoste žymiai padidėjo laivų judėjimas. Daug laivų ateina, krautų anglimis, malkomis, medžiais ir kitais daiktais. Retai kada pasitaiko, kad žiemos uostas būtų pilnas jūros laivų.

Išikurė draugija emigrantams padėti. Kaune neseniai susitvėrė "Lietuvių emigrantams padėti draugija."

Pagavo dolerių dirbėją. Kretingoj kriminalė policija suėmė K. Jurgutį, kuris tardomas prisipažino padirbęs 300 dolerių.

Klaipėdos rinkimų daviniai. Galutini rinkimų daviniai į Klaipėdos krašto seimelį toki: lietuviškų sąrašų blokas gavo 2501, autonominė sąjunga — 536, darbo federacija — 539, vokiečių vienybės frontas — 58,067 balsų, komunistų du sąrašai — 1389 ir įvairūs smulkesnieji sąrašai — 295. Iš viso visam krašte paduota 63,327 balsai, o buvo įtraukta į rinkimų sąrašus 77,411 žmonių.

Padidintas mokestis už užsienio pasus. Ministerių Kabineto spalį m. 21 d. nutarimu, mokestis už užsienio pasus ir visas Lietuvos piliečiams nustatomas taip: už užsienio pasą ar jo pailginimą iki 1 metų 50 litų, viza iki 6 mėnesių 60 litų, daugkartinė viza iki 12 mėnesių 400 litų, leidimas iki 6 mėnesių 100 litų.

Už sumažintą mokestį einant vyr. Žin. 99 Nr. 13 paragr.: užsienio pasas 6 mėnesiams 10 litų, leidimas 6 mėnesiams 10 lit., viza iki 6 mėnesių 5 litai.

Liet. Banko balansas. Spalį 15 dienai suvestas 137.933.536 lt. 88 ct. sumoje. Aktyve yra aukso 33.663.409 lt. 33 ct., sidabro 19.999 lt. 18 ct., tvirtos svetimos valiutos 37.137.076 lt. 41 ct. Valst. metal. pinigų 1.878.320 lt. 94 ct. Didžiausia pozicija aktyve priklauso diskontui

ir paskoloms — 43.322.319 lt. 99 ct. Pasyve banknotai apyvartoje rodo 85.187.356 lt. 88 ct. Depozitų ir įdėlių 11½ mil. lt.

Studentų skaičius universitete. Šiemet universitetan įstojo 800 tikrųjų studentų ir 107 laisvi klausytojai. Iš viso universitete yra 2.204 studentai.

Seimo nauji rumai. Teisingumo ministerijos naujai statomųjų rumų 2 ir 3 aukštus manoma pavesti Seimui. Ateinančiais metais bus baigti rumai statyti. Dabartiniai Seimo rumai manoma pavesti "Aušros" gimnazijai.

Nutraukiamas oro susisiekimas. Nuo lapkričio 1 d. nutraukiamas oro susisiekimas Karaliaučius — Kaunas — Maskva.

Eksportuoja sėmenis per Klaipėdą. Lietuvos Žemės Ukio Koperatyvų Sąjunga sudarė sutartį su anglų firma United Baltic Corporation Ltd. išvežti Anglijon iš Klaipėdos uosto 2 milijonų kilogramų sėmenų. Pirmas transportas 350 tonų netrukus bus perkrautas į laivą.

Vilniaus Vytauto Didžiojo Gimnazijos sukaktuvės. Spalį 18 d. sukako 10 metų nuo paminėtos gimnazijos įsteigimo. Sukaktuves iškilmingai minėjo Vilniuj lietuviai ir iš Vilniaus išstremti lietuviai Kaune. Čia per iškilmes susidarė vilniečių burelis Vilniaus krašto mokykloms šelpti.

Randa po durpėmis įvairių daiktų. Vaitkaičių gyventojai, kasdami durpes dažnai randa po durpių sluogsniu įvairių daiktų: sagučių, riešutų kevalų, milžiniško storumo ažuolų, medinių anglių ir kitų daiktų. Spėjama, kad seniau toje vietoje žmonių gyventa, arba tie daiktai galėjo nugrimsti tada, kai dar buvo skystas liunas.

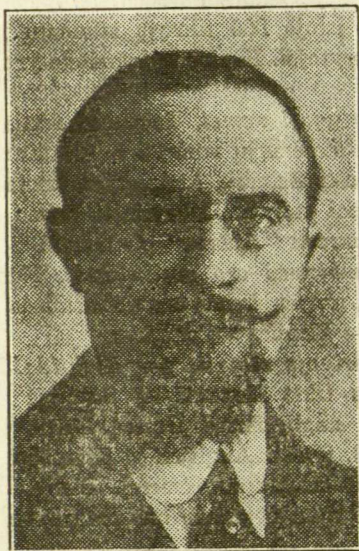
Tarptautinė orlaivininkystės konferencija įvyko spalį 26 d. Paryžiu. Konferencijoje buvo svarstomi įvairūs klausimai, turį ryšio su orlaivininkyste. Lietuvai konferencijoj atstovavo p. Girdvainis, Lietuvos pasiuntinybės Paryžiu sekretorius.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

Jo Ekselencijos Lietuvos Pasiuntinio
Jungtinėms Amerikos Valstybėms
Pono KAZIMIERO BIZAUSKO nuomonė

Amerikos Lietuvių Bernaičių Kolegijos reikale.

“Švietimas yra vienas svarbiausių reikalų kiekvienos tautos gyvenime. Lietuvių tauta įvertina švietimo reikalingumą ir svarbumą. Kad švietimas Lietuvoje dar nepasiekė Vakarų Europos laipsnio, — tai ne tiek Lietuvių Tautos kaltė, kiek kaltė tų nepakenčiamų apys-tovų, kuriose Lietuvai teko būti pirm nepriklausomybės atgavimo.

Mūsų išeivija Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir gi beabejo gerai supranta švietimo svarbumą. Mūsų išeivijos jaunajai kartai švietimo pasiekimas juo labiau neturėtų būti sunkus, nes tėvai dažnai turi pakankamą išteklių duoti reikalingo mokslo savo vaikams.

Amerikos Lietuviai visuomet buvo duosny tautiniams reikalams, ypač kuomet pamato, jog tas reikalas jų duosnumą pateisina.

Niekam neturėtų būti abejonių dėl lietuvių bernaičių kolegijos reikalingumo ir svarbos. Tiek gausinga lietuvių išeivija Jungtinėse A-

merikos Valstybėse, esu giliai įsitikinęs, istengs įkurti ir išlaikyti tą svarbią įstaigą Amerikos lietuviams, kurios stoka, be abejo, buvo jau senai skaudžiai jaučiama.

Su tikra pagarba,

K. Bizauskas,

Liet. Pasiuntinys Amerikai.

Su džiaugsmu galime pranešti, kad Marijonų Kolegijos reikalą kaip dvasinė vyriausybė, taip ir pasauliečiai žmonės patriotai nuširdžiai remia.

Kolegijos nuolatiniai Remėjai, kurių metai baigiasi, noriai atnaušina kitiems metams savo narystės teises, nenori, kad koks nors “Laivo” numeris jiems būtų sulaikytas, neišsiųstas.

Be jau buvusių Remėjų, vėl atsiranda visa eilė naujų. Šią savaitę kitas kolonijas viršija Detroitas, kur gauta viena amžina Kolegijos Remėja ir pritarimas gerb. dvasios vadū: gerb. kun. J. Boreišis ir gerb. kun. A. Karužiškis stojo į Kolegijos Remėjus.

Į amžinuosius Kolegijos Remėjus įstojo:

<i>A. Stimburienė</i> , iš Detroit, Mich., įnešdama	\$50.00
<i>M. Damukaitienė</i> , iš Baltimore, Md., suteikė Kolegijai žymią auką	\$20.00

Į nuolatinius Remėjus įsirašė:

IŠ DETROIT, MICH.

Gerb. kun. I. Boreišis	\$3.00
Gerb. kun. A. Karužiškis	3.00
I. Blažys	3.00
J. Merkevičius	3.00
J. Žemanauskas	3.00
G. Šileikienė	3.00
A. Ratušinskienė	3.00
A. Mickevičienė	3.00

IŠ ROMULUS, MICH.

N. Vaišnys	\$3.00
V. Vaišnys	\$3.00

Visiems Kolegijos Remėjams tariame nuširdžiai dėkui.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Mišios į Vilnių.

KLAUSIMAS. Liepos 10 siunčiau į Vilnių per "Laivą" \$3.00 Mišioms. Praneškite, ar jos atlaikytos.

J. š. iš Lodd, Ill.

ATSAKYMAS. Tamstos auką Mišioms \$3.00 pasiuntėme į Vilnių kaip Tamsta norėjai. Greičiausiai iki šiam laikui jos yra atlaikytos. Iš Vilniaus nei mes negavome pranešimo, ar jas atlaikė, ar ne. Bet žinant kaip Tamstos auka Mišioms buvo gausi lenkų markėmis pasikaičius, tikriausiai jau bus prieš pora mėnesių atlaikyta.

Ar klausyti?

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti, ar viena moteris tik turi savo vyro klausyti kaip yra prisiekusi per jungtuves, ar ir vyras turi savo moterį klausyti?

A. P. "L." skait. iš Spring Valley, Ill.

ATSAKYMAS. Vyras šeimynoje yra galva, o moteris širdis. Galvos klauso širdis; bet ir širdžiai pritaria galva. Vienas kito privalo klausyti, kitaip šeimynėlėje nebūtų laimės.

Nuodėmių pasisakymas.

KLAUSIMAS. Ar gana vieną sykį nuodėmė pasakyti kunigui per išpažintį, ar reikia daug sykių tą pačią nuodėmę pasakyti?

"L." skait. M. M. iš Philadelphia.

ATSAKYMAS. Per tą pačią išpažintį užtenka tik vieną kartą nuodėmę pasakyti kunigui. Jeigu-gi būtų nenugirdęs ir paklaustų, — reikia pakartoti. Nu-

dėmės dovanojimą gavus, nėra būtino reikalo per kitas išpažintis tas nuodėmes iš naujo pasakyti, nebent iš nusižeiminimo, norint sužadinti didesnę gailę, arba atliekant išpažintį iš tolymesnio gyvenimo, ar nuodėmklausiu paklausus.

Šv. Mišios.

KLAUSIMAS. Kaip geriau, ar vienos šv. Mišios giedotos, ar penkerios skaitytos?

"L." skait. M. M. iš Philadelphia.

ATSAKYMAS. Kiekvienų šv. Mišių yra begaliniai didelė vertė. Giedotos, iškilmingos šv. Mišios sužadina savo giedojimais dalyvaujančius pamaldose karščiau melstis kartu su kunigu užprašyta intencija.

Sieloms-gi skaistyklėje geriau yra penkerios šv. Mišios, negu vienerios. Tik skaitytinės šv. Mišios parapijų bažnyčiose sunkiau galima atlaikyti: žmonės teisingai mėgsta iškilmingumą ir nori paprastai giedotų šv. Mišių. Kunigui giedant ir vargonams pritariant jie jaučiasi daugiau sustiprinti, dvasioje atgaivinti.

Grigorinės šv. Mišios.

KLAUSIMAS. Norėčiau žinoti, kiek reikia duoti už Gregorines šv. Mišias.

"L." sk. M. M. iš Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. Už skaitytines Gregorines šv. Mišias Amerikoje duodama pradedant nuo \$30.00, nes reikia iš viso atlaikyti 30 šv. Mišių paileiui.

Už giedotines-gi, — sulyg susitari-

mo. Bendrai sakant, norint, kad šv. Mišios būtų greičiau atlaikytos, o ne iš eilės kaip paprašytos, teikiama kiek didesnė auka.

Asmuo ir asmenys.

KLAUSIMAS. Delko laikraščiai ir knygos žmogų pavadinu asmeniu? Kad kirvis, britva turi asmenis, suprantu,

bet, kad žmogus būtų su asmenimi, — tikri dyvai.

“L.” sk. iš Montreal, Canada.

ATSAKYMAS. Tamsta tikrai dyvinas esi, — neskiri esmenį nuo asmenų. Asmuo — tai senovės “asaba”, person, o asmenys, — tai kirvio, skustuvo, peilio pati aštriausia vieta.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dieni, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

A. VAITKEVIČIUS

Pagarsėjęs, virš 20 metų pri-
tyrimo fotografistas, užlaiko
savo name High Class Photo -
Studio and Beauty Shoppe.

Tel. CANAL 6052

636 W. 18th St.,

Chicago, Ill.

